

Quæstio Unica

Articulus Primus.

Conclusio prima nulla est mutatio per se ex non subiecto in non subiectum: sed bene per accidens pri-
mum patet: quia omnis mutatio est inter contraria
vel contradictoria: ergo semper oportet alterius ex-
tremorum esse positum et alterius oppositum: sed duo
predicti termini non opponuntur: scđm p̄t: qz q̄ ex al-
bo fit nigrum tunc per accidens ex non nigro fit non al-
bu. Ex hoc sequitur q̄ tñ sunt tria genera mutationis
per se: quia quartum membrum superius tactum non
est mutatio per se.

Secunda conclusio generatio non est motus pro-
bat philosophus duabus rationibus: prima quia qd̄ sim-
pliciter non est nō potest moueri: sed quod gene-
ratur simpliciter est non ens: ergo non mouetur.
Ad manifestationem autem prime propositionis dis-
cit philo. q̄ non ens dicit tripliciter: primo scđm co-
positionem vt falsum: secundo ens in potentia: tertio
modo non ens secundū quid et sic albū dicit non ens
quia est non nigrum et soluz istud non ens potest mos-
ueri per accidens: quia est in subiecto quod mouetur.
Sed nonne ex non ente fit aliquid per se dicit Sā.
Tho. q̄ sic nichilomin⁹ tamen illud quod fit simpli-
citer non est. Secundo omne quod mouetur est in lo-
co: sed quod generatur non est in loco: quia nō est igit
ur. Major patet quia motus localis est prim⁹: ergo
omne quod mouetur mouet secundū locum ex quo se
quitur q̄ corruptio simpliciter non est motus: qz mo-
tus contrariat motui. Secundo sequitur q̄ sola muta-
tio de subiecto in subiectu⁹ est proprius motus. Ter-
tio sequitur q̄ motus non est per se in predicamento
substantie. Unde motu⁹ esse per se in aliquo predica-
mento nichil aliud est q̄ formam illius predicamen-
ti acquiri in aliquo subiecto per motum cuius est per
se terminus: quia motus est actus imperfectus cui⁹
perfectio est terminus eius ad quem unde motus ra-
tione sui termini est in predicamento licet ergo per
motu⁹ albefactionis acquirat similitudo tamen ad si-
militudinem nō est per se motus: qz non est per se ter-
minus albefactionis.

Motandum preterea ad hoc q̄ in aliquo predica-
mento sit per se motus oportet q̄ ibi reperiatur for-
me contrarie: quia motus est flux⁹ continuus de una
forma contraria ad aliam secundum intensionem vni⁹
et remissionem alterius. Et ideo motus nō est in ge-
nere substantie: quia substantie nichil est contrariu⁹.
Sed hic mouet San. Tho. dubium quia secundum
philosophum secundo de generatione ignis est con-
trarius aque et primo libro de celo dicitur q̄ celū non
est generabile: qz non habet contrarium: ergo substanc-
tia generabilis habet contrarium. Respondet alexa-
der q̄ substantia contrariatur alteri secundu⁹ forma⁹
et non secundū subiectū: sed tunc in substantia posset
esse motus. Aliq̄ dicunt q̄ ignis contrariaf aque secū-
du⁹ qualitates actiue et passiue tantum. Sed contra
proprie passiones causantur ex principiis subiecti
ergo si qualitates contrariant principia contraria-
buntur: scilicet materia et forma: quia contrariorum
sunt cōtrarie cause. Item. 10. metaphysice probat
q̄ omne genus dividitur per contrarias differentias
differentie autem sumuntur a formis: ergo in formis
substantialibus est contrarietas. Dicendum q̄ ibi est
aliquomodo contrarietas secundum q̄ una differen-
tia excludit aliam vel excellit eam: sed hoc non suffi-
cit ad motum sed preter hoc requiritur q̄ ille forme
que sunt contrarie maxime distent et q̄ ab uno vniq̄

tur in aliud per media per motum continuum secus
dum intensionem vnius forme et remissionem alterius
et manifestum est q̄ hoc est in substantia. Si dicatur in
quantitate et in loco non reperitur maxima distantia
dicendi q̄ in specie animalis est dabis minima qua-
titas et aliqua maxima ad quam terminat motus aug-
menti et ita dicatur de loco respectu motus localis.

Tertia conclusio in ad aliquid non est per se motus
patet quia relatio potest reperiri in aliquo non mu-
tato de nouo: sed mutato altero ut german⁹ fit simili-
lis iohanni per hoc q̄ iohannes fit alb⁹ sicut est ger-
manus. Sed queritur quomodo est possibile q̄ ger-
manus nunc haber similitudinem quam prius nō ha-
buit et tamen non est mutatus. Respondeat Sanct⁹
Tho. le. 3. q̄ si quis per suam mutationem effici-
tur michi equalis me non mutato ista equalitas pri-
mo erat in me quodammodo sicut in sua radice ex q̄
habet esse reale ex hoc em⁹ q̄ habeo talementum
competit mihi q̄ sim equalis omnibus his que ha-
bent eandem constitutatem. Cum ergo aliquid de nouo
accipit illam constitutatem ista communis radix equali-
tatis determinatur ad istum et ideo nihil aduenit mi-
chi de nouo per hoc q̄ ego incipio esse alteri equalis
hec ille. Sed contra aduenit sibi relatio dicendum q̄
ille qui prius fuit pater nato secundo filio per pri-
mam paternitatem refertur ad istum: sed ponamus
q̄ non fuerit pater nonne tunc aduenit sibi aliquid
reale.

Contra predicta arguitur probando q̄ motus
sive mutatio sit subiective in specie vel in forma secū-
dum quam fit motus: quia motus est fluxus quidam
sed fluxus est in forma fluente: ergo motus est subie-
ctive in forma vel in specie. Item motus est subiecti-
ve in eo quod mouetur: sed forma est id quod mouet
quia est id quod continue variatur de esse in perfecto
ad esse perfectum: ergo motus est subiective in for-
ma scđm quam fit motus.

Secundo arguitur q̄ non sola mutatio que est de
subiecto in subiectum sit motus proprius dictus: quia
in omni motu debet manere idem subiectum sub utroq;
terminorum: alias motus non esset unus. Et si sem-
per maneat idem subiectum sequitur q̄ talis motus
non est de subiecto in subiectum: et per consequens
mutatio de subiecto in subiectum non est motus.
Item sicut se habet subiectum ad subiectum ita non
subiectum ad non subiectum: ergo si sit motus de sub-
iecto in subiectum erit motus de non subiecto in non
subiectum: ergo non sola mutatio de subiecto in sub-
iectum erit motus.

Tertio arguitur q̄ in substantia et ad aliquid sit
per se motus: quia forma substantialis prius induci-
tur in una parte materie q̄ in alia: quia non est possi-
bile materiam secundum q̄libet sui partem subiecti
equaliter virtuti agentis: ergo generatio est mutatio
successiva et ita est motus. Item forma substantialis
est intensibilis: ergo acquisibilis per motus: anteces-
tus patet: quia un⁹ ignis est calidior alto: ergo oposi-
tet in forma a qua est calor esse diversitez. si dicas
q̄ hoc provenit a contrario impediente. Contra ses-
cuso impedimento unus ignis est calidior: scđ major
si dicas q̄ calor non est a forma ignis: sed se habet in
tum passiu⁹. Contra omnis potentia passiu⁹ est po-
tentia contradictionis. 9. metha. ergo ignis posset
esse frigidus. Item omne quod mutatur partim est
in termino a quo et partiz in termino ad quem sexto